

[Baaga.]

gynder vi nu at ødelægge ved at indføre en ny form for løn, feriegodtgørelse. For det er jo, lad os bare sige det lige ud, en camoufleret lønstigning.

Det er betænkeligt, at det er den højtærede minister, som alene har truffet denne aftale. Havde vi endda f. eks. i selve lønningsloven af 1958 haft en bestemmelse om en feriegodtgørelse, ville der have været en mulighed for at holde den nu aftalte procent af lønningen fast, men på den måde, som nu foreslås, vil vi inden længe komme ud for krav om forhøjelse af denne procent.

Forslaget om en udbygning af stedtillægsordningen betyder i virkeligheden, at man begynder på det, som vi kæmpede så hårdt imod under 1946-loven, nemlig en lønglidning. Man ændrer det, som stod fast i 1958, og bygger ikke på de principper, som vi lagde fast i loven af 1958, men finder på noget nyt, som er udflydende og glidende. Jeg har også set noget om, at der skal ske en forhøjelse af honorarerne, men det er jo noget, som kun har interesse for en begrænset del af tjenestemændene og navnlig de højest lønnede. Havde det mon ikke været klogere, om den højtærede finansminister havde optaget forhandlinger med folketinget om at ændre den afgørelse, som fandt sted med finansudvalgets tilslutning sidste forår, og som omfatter finansårene 1961-62 og 1962-63. Hvis det virkelig var sådan, at man kunne fremlægge et materiale, der viste, at det resultat, man var kommet til, ikke var rigtigt, så tror jeg man kunne have bygget videre på det, kunne have benyttet det system, som vi havde og har i 1958-loven med det forøgede antal overenskomstportioner. Det ville have været langt lykkeligere, langt sundere og meget mere i overensstemmelse med det princip, vi anlagde netop i loven af 1958.

Mit parti kan her ved første behandling sige, at vi selvfølgelig vil gå ind i udvalgsarbejdet og prøve at finde en løsning; vi vil ikke under nogen form hindre, at tjenestemændene får en bedre løn, som de har kæmpet for at få, men vi vil i høj grad være interesseret i at undersøge, om der ikke kan findes en ordning, der er bedre end den foreslåede.

Grethe Philip: Det foreliggende lovforslag er som allerede nævnt baseret på resultatet af forhandlinger mellem finansministeriet og tjenestemandsoverenskomsterne, et forhandlingsresultat, der senere er godkendt af lønningsrådet. Der skal meget vægtige grunde til, for at det kan være rimeligt på dette tidspunkt at foretage ændringer i lovforslaget, og jeg kan tilsige mit partis støtte til dets gennemførelse.

Forhøjelsen af stedtillæggene, der er begrundet i, at man med de stigende lønninger efterhånden ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til de forskellige lønniveauer landet over, indebærer en vis lønnivellering, da stedtillæggene gives med faste beløb uafhængigt af indkomstens størrelse. Men i betragtning af, at de tillæg, der er mulighed for at yde som vederlag for særlig kvalificeret arbejde, har en tendens til i særlig grad at komme de højere lønklasser til gode, kan der næppe af hensyn til de højere gagerede tjenestemænd rejses væsentlige indvendinger mod denne lønforhøjelse via stedtillæg.

Bestemmelsen om adgang til at yde en særlig feriegodtgørelse må ses som en rimelig justering af lønningsloven i forhold til ferieloven. Jeg er dog lidt bange for, at selve udtrykket feriegodtgørelse vil kunne give anledning til visse misforståelser blandt folk uden for tjenestemændenes kredse, der vil have svært ved at forstå, at der nu skal ydes et ekstra feriebeløb til statstjenestemænd og lærere, som i forvejen får løn i ferietiden. Jeg er som sagt ikke betænkelig ved det reelle i lovforslaget, men jeg tror, at man ikke mindst ude på landet, hvor man måske ikke er så fortrolig med ferieloven og dens bestemmelser om beregning af ferieløn, har brug for en meget fyldig oplysning om, hvad der tilsigtes med denne nye feriegodtgørelse, hvis ordningen ikke skal vække unødigt irritation.

Vurderingen af en lønforhøjelse må vel altid falde noget forskellig ud, alt efter fra hvilket ståsted man betragter lønforhøjelsen. Enhver gruppe lønmodtagere vil have tilbøjelighed til at sammenligne sig med netop de indkomstgrupper, der i den sidste tid har fået de største indkomstforøgelser, og så kan det ikke undre, om der ved den endelige lønfastsættelse også kan blive